

ĻAUDONAS

Vēstis

ĻAUDONAS PAGASTA PĀRVALDES AVĪZE Nr. 11 (210) DECEMBRIS 2011. G.

▣ Novada domē, pagasta pārvaldē

▣ Es nāku no Ļaudonas

▣ Mēneša jubilāri

▣ Pagasta izglītības iestādēs

▣ Informācija

Decembris. Adventa laiks. Ziemassvētki un Vecgada vakars. Klāt atkal garie, tumšie vakari, kurus pavada ziemas saulgriežu gaidas. Šogad decembris ir īpaši silts un bez tik ļoti gaidītā baltā sniedzīņa. Deg sveces Adventa vainagos, radot rimtu, mierīgu gaisotni. Un tieši šis ir tas brīdis, kad apstājamies gada skrējienā, lai ļautos pārdomām. Varam cerēt, ka ziema ar balto sniegu tomēr atnāks arī dabā, bet ja ne, tad uzbursim to savās sajūtās.

Tā visi vairāk vai mazāk dzīvojam tādās kā brīnuma gaidās. Un varam sev uzdot jautājumu – kas tad īsti ir brīnums, tieši tas īstais, liels, vienīgais. Diez vai tas būs standarta apsveikums vai kāda dārga dāvana Ziemassvētkos, nedz arī nodeldēti, apbružāti vārdi gadu garumā. Patiesais brīnums nāk no bērņības, kad Ziemassvētku eglīte mirdz visspožāk un visparastākā dāvana ir visskaistākā pasaulē, kad durvis ver sen gaidītais Ziemassvētku vecītis un piparkūkas smaržo visgaršīgāk...

Decembrī gads pamazām skaita pēdējās dienas, stundas, minūtes. Aizgājušais gads katra dzīvē paliks citādāks. Vienam tas bijis jaunu pārmaiņu laiks un panākumu gads, citam mierīgs darba gads, bet vēl citam smagu zaudējumu gads. Tā šajā dzīvē iekārtots, ka prieks mijas ar bēdām.

Brienot caur pelēkumu, tumšajiem vakariem, gaidīsim gaismu. Iedegsim baltas sveces ticībai un cerībai, jo tieši tās ir visa tālākā pamatā.

Mīļus un patiesi gaišus Ziemassvētkus ikvienā mājā un ģimenē! Veiksmīgu Jauno gadu!

Par skolēnu autobusu

Ar 5. decembri sācis kursēt Ļaudonas pagasta pārvaldes rīcībā nodotais skolēnu autobuss. Šāda pakalpojuma ieviešana un nodrošināšana ir jauna sfēra pagasta pārvaldes darbībā. Bet arī pakalpojuma saņēmējiem – skolēniem, pirmskolas izglītības iestādes audzēkņiem kopā ar saviem vecākiem – ir jāmācās to izmantot.

Ļaudonas pagasta ģeogrāfiskās īpatnības neļauj izveidot pāris kompakts reiss, kuru izbraukšana nebūtu laikietilpīga. Lai tiktu aptvertas visas pagasta vietas, no kurām uz izglītības iestādēm dodas bērni un kur nekursē sabiedrskais transports, brauciena laiku nav iespējams ielāņot ar pietiekamu laika rezervi.

Šī iemesla dēļ ir ļoti svarīgi, lai bērni pieturas vietā būtu laicīgi, jo kādu īpaši gaidīt nav iespējams – tādā gadījumā veidojas situācija, ka autobuss nepaspēj maršrutus izbraukt līdz stundu sākumam skolā.

Skolā informācija par autobusa maršrutiem ir sagatavota katram skolēnam. Lūgums vecākiem ar šo informāciju iepazīties un nodrošināt, lai bērni noteiktajā laikā būtu pieturas vietā. Arī bērnu audzinātājiem informācija audzēkņu vecākiem ir sagatavota, lūgums būt saprotošiem un koleģiāliem. Ja rodas kādas neskaidrības, droši sazinieties ar klases audzinātāju vai skolas direktoru. Bērnu audzinātājiem informācija audzēkņu vecākiem uz visiem neskaidrajiem jautājumiem atbildēs gan vadītāja, gan audzinātājas.

Lai izdodas sajūst un izbaudīt gan svētku gaidīšanas burvību un rosību, gan piepildītus svētku mirkļus sev tuvo un mīļo cilvēku lokā!

Jaunajā gadā katram jaunas ieceres, sapņus, kā arī iespējas un spēku tos visus pārvērst realitātē!

Ilze Dreimane

Darbs veltīts Ļaudonai

Latvijas Republikas proklamēšanas dienā – 18. novembrī – Ļaudonas pagasta kultūras namā Lidijai Kaufeldei, Vizmai Jonānei un z/s „Saulieši” tika pasniegtas Madonas novada Atzinības.

„Ļaudonas Vēstis” lūdza apbalvotos pastāstīt, kā viņu dzīve šajos gados saistījies ar Ļaudonas pagastu.

LIDIJA KAUFELDE apbalvota par nesavtīgu un atbildīgu darbu Ļaudonas vidusskolas direktores amatā.

Esmu dzimusi Kārsavas novada (agrāk – Ludzas rajons) Salmavas pagastā piecu bērnu ģimenē kā jaunākā meita. Pamatizglītību ieguvu Salmavas pamatskolā, vidējo izglītību – Kārsavas vidusskolā, augstāko pedagoģisko izglītību – Latvijas Universitātes Fizikas un matemātikas fakultātē, kuru absolvēju 1974. gadā. Mācoties 5. kursā, bija jāiziet pedagoģiskā prakse, kuru varēja apvienot ar darbu skolā. Līdz ar to mana pirmā darbavieta 1973. gadā no septembra līdz februārim bija Pūres pamatskola. Bet pēc augstskolas absolvēšanas vienīgā darbavieta – Ļaudonas vidusskola.

Kaut arī mana dzimtā vieta atrodas Latgalē, tomēr uzskatu sevi piederīgu arī Ļaudonai. Te esmu dzīvojuši un strādājuši kopš 1974. gada 1. augusta, te dzimušas, uzaugušas un ieguvušas vidējo izglītību manas meitas, kuru

dzīves ceļi pēc augstākās izglītības iegūšanas gan vairs nav saistīti ar Ļaudonu. Meita Dina strādā Rīgā „BTA Insurance Company” SE par Atlīdzības departamenta vecāko speciālisti, Dace – Ķekavas vidusskolā par vācu valodas un krievu valodas skolotāju (šobrīd gan dzīvo mājās ar mazo dēliņu Dāvīti), bet jaunākās meitas Ineses pamatdarbavieta ir Priekuļu un Jāņmuižas Valsts tehnikums, kur viņa strādā par informātikas skolotāju. Tomēr meitas savu dzimto vietu un savu skolu nav aizmirsušas, viņas ar prieku brauc uz Ļaudonu. Te dzīvo arī meitu vecmāmiņa un vectētiņš – Gaida un Aleksandrs Kaufeldi, kas vienmēr ir bijuši un ir joprojām mīļi un gādīgi vecvecāki un vecvecvecāki, vienmēr mūs ir atbalstījuši un līdzī dzīvojuši gan priecīgos, gan skumjos brīžos. Man ir četri mazbērni – 3 mazdēli (Aigars, Markuss Paulis un Dāvis) un viena mazmeita Samanta.

Mani 37 darba gadi saistīti ar darbu skolā: 1974. gada 1. augustā uzsāku strādāt par matemātikas skolotāju, sākot ar 1982. gada 1. septembri, par direktores vietnieci mācību darbā un kopš 1996. gada 1. augusta līdz 2011. gada 31. augustam par skolas direktori. Esmu pildījusi arī Ļaudonas pagasta deputātes pienākumus, bijusi Madonas rajona direktoru metodiskās apvienības vadītāja, darbojusies LIZDA izglītības iestāžu vadītāju sekcijā. Esmu centusies godīgi veikt savu darbu, nereti atsakoties no brīvdienām un atstājot novārtā ģimeni. Esot direktores amatā, kopā ar visu skolas kolektīvu esmu izgājusi skolas direktoru atestāciju un 2 skolas akreditācijas procesus. Darbā gūts gan panākumu un sasniegumu prieks un daudz pozitīvu emociju, gan izbaidīts neveiksmju sūrumis, bet atmiņā jau paliek tikai labais.

Skolas atīstībā viens pats direktors jau neko panākt nevar. Man jāpateicas ļoti daudziem cilvēkiem par godīgu ikdienas darbu un atbalstu, es pat visus nemaz nevaru uzskaitīt. Tikai pateicoties pagasta padomes priekšsēdētājam Dzinta-

rai Birnei, Līgai Calmānei, pagasta padomes deputātu atbalstam un tagad pagasta pārvaldes vadītājai Ilzei Dreimanei, varēja tiktāl renovēt skolu un līdz ar to uzlabot darba apstākļus. Tikai pateicoties visiem skolas darbiniekiem (skolotājiem, direktores vietniecēm mācību un audzināšanas darbā, bibliotekārei – lietvedei, logopēdei, direktores vietniecēm saimniecības darbā, apkopējām un garderobistēm, virtuves darbiniecēm, medmāsai, kurinātājiem, naktssargiem, elektrīķim, strādniekam – galdniekam), varēja sekmīgi ritēt skolas ikdienas darbs. Paldies jums visiem par to! Paldies visiem (gan esošajiem, gan bijušajiem) pagasta pārvaldes un citu iestāžu darbiniekiem, skolēnu vecākiem un skolēniem par sadarbību un atbalstu!

Arī šobrīd, kad esmu beigusi aktīvās darba gaitas, dzīvoju līdzī skolas darbam, priecājos par interesantajiem pasākumiem un sasniegumiem, izlasot par to "Ļaudonas Vēstis", pagasta mājas lapā. Priecājos, ka skolas direktora Gunta Lazdas vadībā tiek turpināts gan iesāktais darbs, gan parādās jaunas pozitīvas pārmaiņas.

Tuvojas skaistais Ziemassvētku laiks un Jaunais gads. Es visiem vēlu: "Lai Ziemassvētku prieks valda katrā no mums! Lai Jaunajā gadā darbiem un iespējām bagāta ikdiena, bet spēkus lai atjauno tuvu un mīļu cilvēku klātbūtnē!"

VIZMA JONĀNE par veiksmīgu uzņēmējdarbību un Ļaudonas pagasta pasākumu atbalstīšanu

Dzimtā Ļaudona, lai cik gadiņi ir pagājuši, es joprojām esmu šeit. Ļaudonas ciema „Sapņos” piedzimu un nekur tālāk par Kalnvirsu neesmu dzīvojusi. Arī skolas gaitas iesāktas un pabeigtas Ļaudonas vidusskolā. Skolā biju aktīva meitene, labi mācījos, dziedāju, dejuju, teātri spēlēju un daudz runāju dzeju. Vasaras pagāja saimniecības tīrumos un pļavās, bet vakari un brīvdiena (sestdienās arī bija skolās stundas) pie mammas fermā. Esmu vasarās gan ravējusi, gan stādījusi, gan rudzu kūlīšus sējusi, gan ar zirgu grābekli sienu vākusi, gan uz siena kaudzes stāvējusi, gan govīs slaukusi un trušus pie skolas audzējusi. Arī to laiku atceros, kad bērniem skolā klasē bulciņas dalīja, jo veikalos nebija baltmaizes.

Kāpēc izvēlējos farmāciju? Īsti pat nezinu. 1966. gadā vidusskolu beidzām divas klases reizē – 10. un 11. klase. Bijām vidusskolas 13. izlaidums un reizē tas bija arī eksperimenta gads. Protams, ka mēs, desmitie, kaut ko arī zaudējām. Stājos Latvijas Universitātē, bet pēc pirmā eksāmena jau nobijos un neturpināju. Nākamajā gadā iestājos Rīgas 1. medicīnas skolas farmācijas nodaļā. Tajā laikā, protams, bija valsts sadale un mani norīkoja darbā uz Madonas aptieku. Drīz pēc tam Ļaudonas aptiekā vajadzēja farmaceitu un mani pierunāja atgriezties Ļaudonā (man gan arī bija žēl mammas, jo tēvs slimoja un viņai bija grūti). Piedzima arī dēls Uģis un visiem kopā bija vieglāk.

Un tā 1970. gada februārī sāku strādāt Ļaudonas aptiekā. Darbs ļoti atšķīrās no tagadējā. Aptiekas vadītāja bija Vanda Iesalniece, bet es gatavoju zāles pēc ārstu receptēm un slimnīcas pieprasījumiem, arī sterilos injekciju šķīdumus. Turpināju būt arī aktīva. Dejoju jauniešu deju kolektīvā, bet vēlāk ar vīru vidējās paaudzes deju kolektīvā. Deja manā sirdī ir mīļa vēl joprojām. Divus sasaukumus biju Ļaudonas ciema deputāte. Esmu arī reģistrējusi laulības un runājusī dzeju gan kāzās, gan bērniņas svētkos, gan kapusvētkos.

Pēc aptiekas vadītājas aiziešanas mūžībā nu jau 25 gadus vadu Ļaudonas aptieku. Aptieka šajā laikā pārcēlās no Aiviekstes ielas uz Avotu ielas jaunajam un plašajam telpām. Tad nāca aptieku privatizācija. 1995. gadā

bija jāizvēlas, vai nu privatizēt aptieku, vai palikt bez darba. Riskēju un jāsaka, ka bez darba gan neesmu bijusi nekad, drīzāk darba ir par daudz. Ļoti daudzus gadus pat atvaļinājumu netiku izmantojusi. Pēdējos gados gan cenšos izmantot atvaļinājumu, kaut nedaudz.

Zinu, ka, atrodoties vienmēr darbā, esmu pāri nodarījusi saviem bērniem un tagad arī mazbērniem. Neredzēju pat to, kā meitiņa Ineta dziedāja "Madonas cālī", jo strādāju. Arī dēla dēliem Eināram un Ervīnam neesmu glābējvecmāmiņa, jo strādāju. Arī manas aktivitātes ir rimušas jau labu laiku, jo katru dienu jābūt darbā. Arī gadi liek izvēlēties, un pagaidām vēl svarīgākais ir darbs, jo tagad esmu vajadzīga arī Ernestam.

Bet ir gandarījums, ka esmu jums vajadzīga. Paldies visiem uzticīgajiem aptiekas apmeklētājiem, jo, ja nebūtu jūs, nebūtu arī aptiekas.

Ļoti jau gribētu, lai kāds jauns farmaceits nāktu strādāt, jo aptieka Ļaudonā tiešām ir nepieciešama.

Brīvajā laikā patīk rušināties pa savu dārziņu, audzēt puķes un ceļot. Esmu bijusi Prāgā, Krētā, Portugālē, ASV, Igaunijā, Lietuvā, Maskavā, Ļeņingradā, Krimā.

Dzīvē vislielākais gandarījums, protams, ir par saviem bērniem, kas ieguvuši izglītību un dzīvo savas dzīves. Dēls Uģis Rīgā, meita Ineta Amerikā Kalifornijā.

Vēlreiz visiem gribu teikt paldies par uzticību vairāk nekā 40 gadu garumā.

Zemnieku saimniecība „Saulieši” par ieguldījumu Madonas novada ekonomiskās aktivitātes veicināšanā, attīstot uzņēmējdarbību un nodrošinot darbavietas novada iedzīvotājiem

Z/s „Saulieši” saimnieki GUNDEGA un AINĀRS APŠI tieši šajā dienā atgriezās no pieredzes apmaiņas brauciena Vācijā un uz svinīgo pasākumu nepaspēja. Novada domes apbalvojumu vedām uz mājām, bet atkal viņi bija devušies uz mācību semināru Jelgavā.

Tiekoties ar saimniecības īpašniekiem, lūdzu pastāstīt, kā radās iecere no pilsētas doties uz laukiem un veidot savu zemnieku saimniecību.

Cik viegli vai grūti šajos laikos ir bijis un kādas ir ieceres turpmāk?

Zemnieku saimniecība „Saulieši” apstrādā 170 ha lauksaimniecības zemes, saimniecībā ir 50 slaucamas govīs un 60 dažāda vecuma gaļas teles, kā arī desmit cūkas un vairākas sivēnmātes, kā arī mazie sivēni.

Lūdzām Gundegu pastāstīt par savu saimniecības veidošanu, izaugsmi un iecerēm nākotnē.

Vispirms paldies Madonas novada pašvaldības domei par izteikto atzinību.

Paldies visiem, kuri z/s "Saulieši" vairāk vai mazāk ir strādājuši.

Līdz 1990. gadam nekad nebiju bijusi Sāvienā, sava vectēva mājās „Sauliešos”. Madonas pusē biju bijusi tikai dažas reizes caurbraucot. Mana dzimtā puse ir Klintaines pagasta "Rīteri". Man tuvas ir "Staburaga bērnos" aprakstītās vietas. Mācījies Klintaines pamatskolā, beidzu Kokneses vidusskolu. Pirmajās klasītēs mācoties, ziemās dzīvoju pie vectēva māsām tieši blakus Oliņkalnam. Tālāk dzīves gaitas aizveda uz Jēkabpili, kur uzcēlām pilsētā savu māju. Jēkabpilī 1969. gadā sāku strādāt jaunuzceltā bērnodarzā, kur nostrādāju no tā dibināšanas dienas līdz likvidēšanai 1992. gadā, jo brīvās Latvijas valdība uzskatīja, ka nu tikai sāksies „leiputrija”, māmiņas varēs nestrādāt, dzīvot mājās un audzināt bērnus. Jēkabpilī togad likvidēja 6 bērnodarus, kurus faktiski izlaupīja, „prihvatizējot” ko tikai var. Tagad atkal vecos bērnodarus Jēkabpilī atjauno.

1990. gadā pirmo reizi atbraucu uz sava vectēva māju „Sauliešiem”. Mans vecākais dēls Valdis sava drauga kāzās (apprecējās ar Sāvienas medmāsiņu Valentīnu) iepazīnās ar Jāni Elmeri no Sāvienas. Sākot sarunu, ka arī mūsu dzimtas saknes ir Sāvienā, Elmers uzaicināja, lai taču atbraucam uz savām dzimtajām mājām. Tā sākās mūsu ģimenes ceļš uz Sāvieni. Vispirms pieprasījām 5 ha zemes, lai varam izaudzēt kartupeļus. Pēc kāda laika ciemos atbrauca radi no Ņujorkas un piedāvāja, ka, ja es atjaunošu vectēva saimniecību "Sauliešos", viņi apņemas uzcelt jaunu māju.

Es biju palikusi bez darba, pilsētas māja arī sāka palikt par šauru, jo abi lielie dēli veidoja savas ģimenes, visi nolēmām sākt saimniekot vectēva mājās. Pieprasīju vēl klāt 17 ha zemes. "Sauliešos" kūtīj faktiski jumta vairs nebija, jo vecais skaidu jumts bija caurs kā siets, kaut arī kūtī stāvēja nobarojamie

kolhoza bullēni. Mani dēli izzāgēja Antūžu mežā apses, paši aizveda uz Sunāksti, kur bija skaidu plēšamā mašīna, un saplēsa skaidas jaunam kūtī jumtam. Problēmas bija ar jumta likšanu. Tā kā visi vietējie cilvēki bija sveši, nezināju, ka tepat kaimiņos bija cilvēki, kuri prata uzlikt skaidu jumtu. Nomainījām trīs brigādes, kamēr beidzot jumtu kaut kā uzlika. 1991. gadā nopirku vienu govī un grūsnu teli, pa vasaru turēju "Sauliešos". Pavasarī iesējām pirmo labību, iestādījām kartupeļus, sapļāvām sienu. Pa ziemu visi dzīvojam vēl pilsētā, bet 1992. gada pavasarī Viesītē nopirku vēl četras grūsņas teles, un visi pārcēlāmies dzīvot uz laukiem. Tad arī nodibinājām z/s "Saulieši". Bija domāts, ka galvenie saimniekotāji būs dēli. Tajā laikā gāja runas, ka vajadzīga obligāta lauksaimnieciskā izglītība. Tad nu abi dēli neklātienē beidza Priekuļu lauksaimniecības tehnikumu, kaut sākotnēji viens ir profesionāls mūziķis, otrs automehāniķis. Dēli kūtī ielika mēslu transportieri, konsultējoties ar Bruņinieku Kārli, tad kopā ar Kārli salika dzirdnes govīm, sabetonēja jaunus barības galdus. Sākumā turējām vienādā skaitā cūkas un govīs. Tad nāca pirmie krīzes gadi, kad par nodoto pienu neko nemaksāja vai to vispār neņēma. Labi, ka bija nedaudz meža, ko pārdot, lai vispār neizputētu. Visi ar tādu piena naudu laukos izdzīvot nevarējām, un dēli aizgāja atpakaļ uz pilsētu. Tie bija vārda tiešā nozīmē bada gadi, jo lopus nelikvidēju nevienam cerībā, ka nāks labāki laiki un varēs attīstīties tālāk. Bija četras

sivēnmātes, bet gaļas nebija, jo viss bija rēķināts tā, lai attīstītos. Maizi cepām paši. Lai taupītu, neko veikalā nepirkām. Tā arī iedzīvojos astmā, jo nebija jau naudas, lai nopirktu zāles. Atceros, ciemos bija atbraucis Avotiņš Aivars, Alveja tētis, paskatījies, kā mēs strādājam, noteica: "Te jau ir trakāk nekā Sibīrijā." Tā es arī jutots, kamēr viena 15 gadus bez nevienas brīvdienas slaucu 20 govīs un vēl strādāju bērnodarzā. Un, kad nebija strādnieka, tīrīju arī kūtī. Bet man laikam visu mūžu ir palīdzējusi spītība, noteikti iesākto izdarīt līdz galam un kārtīgi. Domāju, ka te arī man ir bijušas nesaskaņas ar strādniekiem, jo nepieļāju paviršu darbu. Ja nav kārtīgi, lai nav nemaz. Droši vien savu augsto prasību dēļ esmu daudz pāri darījusi arī saviem tuviniekiem. Diemžēl ne katrs tādu „vergu” darbu var izturēt, un šie necilvēcīgie apstākļi sašķēla manu bijušo ģimeni un pēc 30 kopdzīves gadiem ar pirmo vīru izšķīrāmies.

Jāsaka, ka, ja Latvija nebūtu iestājusies ES, tad, domāju, "Sauliešos" vairs nesaimniekotu, vismaz ar tādu vērienu ne. Sākot saņemt dažādas subsīdijas, saimniecībā finansialais stāvoklis uzreiz uzlabojās. Vispirms jau visām ēkām uzlikām jaunus jumtus. Ir paplašināta slaucamo govju kūtis, iegādāta jauna tehnika. Diemžēl kopš pati vairs veselības problēmu dēļ nevaru strādāt, saimniecības lielākā problēma ir darbaspēks.

Bija nopietni plāni modernizēt

govju kūti, ierīkot piena vadu, uzcelt slaukšanas zāli. Bet kopš pati vairs strādāt nevaru, sapratu, ka šie ieguldījumi būs pilnīgi lieki, jo nebūs jau kas strādāt. Šobrīd man strādāt uzticamas slaucējas. Bet cik ilgi? Visi ir ar mieru pastrādāt kādu laiciņu, bet nekādā gadījumā ilgstoši. Pastrādā mēnešus 2-3, sapelna naudiņu un ... sveiki. Pat nepasakot, ka nākamajā dienā nebūs. Darba devējam draud sankcijas, ja viņš atlaiž pēkšņi, nebrīdinot strādnieku, bet darba ņēmējs var saņemt algu un nākamajā dienā pazust. Un viņam par to nekas nedraud. Tādi nu ir tie mūsu likumi.

Ko nozīmē, ja fermā ar 100 lopiem pēkšņi pazūd strādnieks. Domāju, lauku cilvēki to saprot. Ir bijis, ka viens strādnieks aizdzeras, bet otrs nenāk tāpēc, ka tas pirmais nav darbā... Un nav neviena. Paldies Aināra brāļiem, kuri vienmēr glābj šādās situācijās. Jā viņi nepalīdzētu, nez kā būtu, jo lielākoties strādnieki ar sarežģītu tehniku vienkārši neprot strādāt.

Ir arī tāda jocīga izpratne par darbu zemnieku saimniecībā. Ja strādāt, piemēram, gaterī, tad noteikti ir jānostrādā 8 darba stundas, bet, ja z/s, tad vienu dienu iet mājās 15.00, citu dienu 14.00 utt.

Mājās esot malca jāskalda, ogās jābrauc, aploks jāpārliet utt. Pēc

darba savā mājā strādāt vairs nevar. Mūsu saimniecībā tik tiešām strādāt līdz 17.00, izņemot sienu laiku vai atsevišķus gadījumus, kad arī tiek samaksāts par virsstundām. Bet es maksāju lielus nodokļus par strādnieku, maksāju strādniekam algu, bet atdeves nav, nepadarītie darbi krājas. Saimniekam Aināram pietiek darbu uz lauka un tehnikas remontēšanā. Tieši darbaspēka trūkuma un nenoteiktības dēļ nolēmām pāriet no piena lopiem uz gaļas lopu audzēšanu, visu sakārtot tā, lai ir minimāls roku darbs. Visu var izdarīt ar tehniku. Šī darbaspēka problēma diemžēl ir visā Latvijā. Kāpēc gan smagi strādāt, ja var saņemt pabalstu vai pastrādāt, daudzkreiz imitējot strādāšanu 100 vai 80 latniekos. Redzēju, kā „strādāja”, sakopjot laukumu Sāvienā atpūtas vietā pie lielās Madonas kartes. Ja es savās puķu dobēs tā strādātu, tad līdz sniegam neizravētu. Bet pirmsskolas izglītības iestādē skolotājas tajā pašā laikā saņem turpat vai minimālo algu, arī es pati strādāju par 117 Ls mēnesī. Un nūdien nevaru atļauties darba laikā sauļoties vai aliņu iedzert. Bet darbu un atbildību prasa kā no ministriem, kaut gan no ministriem jau neviens nekādu atbildību neprasa.

Likās, ka neviens jau te nenāks turpināt mūsu iesākto darbu. Daudzas reizes pie sevis esmu nodomājusi: "Vai būs turpinājums šai zemnieku

saimniecībai?" Bet nu ir mazs cerību stariņš, ka varbūt tomēr... 14 gadīgais mazdēls ir liels palīgs saimniecības darbos un katru brīvu brīdi brauc palīgā. Ir iemācījies strādāt ar jauno tehniku un daudzus darbus jau izdara viens pats. Varbūt turpinājums būs? Tik ātri ir aizskrējuši šie 20 gadi saimniekojot. Runājām ar Aināru, cik labi būtu, ja kaut 10 gadus būtu jaunāki, vienkārši mūsu mūžs ir par īsu, lai padarītu visu, kas ir iecerēts. Sākts faktiski ir no nulles. Nesen bijām pieredzes apmaiņas braucienā Vācijas fermās. Tur saimnieko jau no paaudzes paaudzē no 1838. un 1820. gada. Tad es sapratu, ka nevar vienā paaudzē izdarīt visu, lai kā censtos.

Nobeigumā gribas visiem vēlēt: "Uzdrošinieties, dariet, neatsakieties no saviem sapņiem, agrāk vai vēlāk viss izdosies!"

Paldies vēlreiz visiem, kuri ir mums palīdzējuši! Priecīgus Ziemassvētkus, lai visiem baltas takas un gaišas domas Jaunajā gadā!

* * *

Paldies – Lidijai Kaufeldei, Vizmai Jonānei un Gundegai un Aināram Apšiem par ieguldīto darbu Ļaudonas pagasta attīstībā! Lai veicas darbi un piepildās visas ieceres!

Materiālu sagatavoja
Ruta Vizāne

MĒNEŠA JUBILĀRI

8. decembrī 85 gadu jubileju svinēja **Milda Auziņa** „Zvirgzdos”. „Zvirgzdi” ir viņas tēva dzimtās mājas, kurās viņa piedzima un pavadījusi daudzus sava mūža gadus. Bērniībā augusi kopā ar brāli. Tēvs miris, kad viņai bijuši tikai trīs gadi. Tēvu atceroties tikai no fotogrāfijām. Jau no mazotnes daudz nācies strādāt un palīdzēt mātei. Bērniībā ganīti lopi, Ļaudonas pamatskolā apgūtas zināšanas. Pēc skolas uzsāktas darba gaitas „Molotova” vārdā nosauktajā kolhozā – no sākuma lauku brigādē, vēlāk par fermu pārzini. Ap sešdesmitajiem gadiem darba gaitas aizvedušas uz padomju saimniecību „Toce”, bet septiņdesmitajos gados uzsāktas darba gaitas ceļu būvmateriālu ražošanas ceļā

Madonā, kur strādājusi par armatūras stiegrotāju. Darbs bijis smags un grūts, bet tajos laikos par to maksāta laba alga, tā bijusi arī pēdējā darba vieta līdz aiziešanai pelnītā atpūtā. Tajā laikā dzīvojusi Madonā.

Jubilāre visu mūžu smagi strādājusi, bet tomēr pratusi atlicināt arī laiku, lai noadītu kādu zeķu un cimdu pāri. Vasarās koptas puķes pie dzimtas mājas. Pavisam dzimtajās mājās viņa atgriezies 1997. gadā. Tagad Mildas kundze dzīvo kopā ar labiem cilvēkiem, kas par viņu rūpējas, un ir apmierināta ar savu dzīvi.

Cienījamai jubilārei vēlēsīm veselību un dzīvesprieku nākamajos dzīves gados.

Ruta Vizāne

ES NĀKU NO ĻAUDONAS

Sveicināti! Esmu Benita. Rakstīt slejai "Es nāku no Ļaudonas" piekritu uzreiz, ļoti vieglprātīgi. Ne tāpēc, lai ziņotu par sevi, bet gan, lai pateiktu sen glabātus pateicības vārdus Ļaudonai un ļaudoniešiem par kopā aizvadītiem vismaz septiņiem gadiem.

Nozīmīgās vietas manās domās iemirdzas kā mīļas pērles abpus zilajam Aiviekstes upes dzīparam. Virzoties pa straumi uz leju: Saikava, Mūrnieki (kur joprojām ir manu vecāku mājas "Robežnieki"), Ļaudona, Jaunkalsnava...

Šobrīd gan jāsaka, ka nāku no Kalsnavas, jo ar šo vietu saistīti manas dzīves trīsdesmit seši gadi. Tieši tik, cik šobrīd ir manai darbavietai – Kalsnavas arborētumam, kurā strādāju no 1993. gada.

Ļaudonu iepazīnu, kad pēc mazās, mīļās Saikavas Lejasskolas pašā Aiviekstes krastā nācās pierast pie vērienīgākas un skarbākas vides. Ļaudona – bijusī mazā pilsētiņa ar dunošo bruģa posmu ceļā uz Mētrienu. Vidusskola. Plašums. Neizprotami, kāpēc mani sauc uzvārdā (Seržāne), ja man ir pietiekami rets vārds. Lai gan pārmaiņas bija grūtas, par šīs skolas izvēli es joprojām pateicos mammai. Viņa bija sakrājusi labas atsauksmes par spēcīgo matemātikas, valodu un citu priekšmetu pasniegšanu Ļaudonā.

Rīti gan bija agri, jo autobuss no Mūrniekiem uz Ļaudonu sākuma gados kursēja tikai sešos no rīta. Man jāmēro tikai kilometrs līdz pieturai, bet Opsu un Lazdiņu bērni to lielo riņķa gabalu uz Mūrnieku pieturu pa tumsu un salu burtiski skrēja. Uz otro klasi tolaik devās arī Vita, kura šoruden negaidīti palika Ļaudonā pavisam... Mīļa piemiņa. Tad visa nedēļa internātā. Tagadējās veikala ēkas ķieģeļi glabā mūsu nerātnības, vakaru smieklus un kluso dziedāšanu "uz balsīm". Ik rīts, tāpat kā tagad, sākās ar gaitu pa skolas aleju. Pa to pašu, kuru bērni izsoļo šodien tikai uz tolaik stalto trīsstāvu ēku ar lielo kļavu pie slēpju noliktavas lievenīša. Gadījās, ka vienrīt pavasarī alejas kokos kāds strazds mums nosvilpoja it kā ar vārdiem: "Obladi, oblada!" Tādu brīnumu vairāk nav nācies dzirdēt. Vecā skola kā liels veselums tolaik pulcēja pāri par 350 skolēniem. Atskatoties no laika distances, skolā gū-

tajam visam ir nozīme. Gan skolotājas Dzēves ļoti lakoniskai un meistarīgai matemātiskās domāšanas veidošanai, gan skolotājas Ausmas Dārziņas ne vien prasmīgai bioloģijas un ķīmijas pasniegšanai, bet arī dziļi audzinošajām pārrunām. Tās nav aizmirstamas joprojām. Efektīgas bija piemētāto konfekšu papīru vākšanas tūres no skolas līdz veikalam. Draža slapja un netīra, bet pašiem jānokopj! Tolaik naturālistu pulciņā sk. Dārziņa man uzticēja etiķešu drukāšanu augiem. Tā vēl tagad tās rakstu, tikai Kalsnavā... Skolotāja Irēna Vilciņa šaubu mirklī sacīja: "Tu vari!" Paldies! Es vēl tagad to dzirdu. Tas ir vārda spēks, kas spēj būt maģisks, kas reizēm ietekmē vairāk nekā redzamas lietas. Un fenomenālais, erudītais un neiespējami daudzpusīgais skolotājs Pēteris Mihailovs. Daudz piedzīvojumu un pārdzīvojumu saistās ar respektējamo skolotāju Aleksandru Zvaigzni. Skaista bija novembra brīvdienā nedēļa dažādu Rīgas teātru iepazīšanai un pēc tam izrāžu nopietnai analīzei. Mēs, vidusskolēni, jau toreiz to novērtējām kā ieguvumu visai dzīvei, vienlaikus saprazdami, ka skolotājai tas nebija viegli. Skolēnu vidū pa pārpildītām galvaspilsētas ielām, arī lietus laikā traukties, vienlaikus stāstot par arhitektūru un citām jauniesus interesējošām lietām. Dažkārt nākas atcerēties sk. Zvaigznes apgalvoto, ka no katras bezizejas ir deviņdesmit deviņas izejas. Viņa bieži atgādināja: "Domājiet, domājiet!" Mana pateicība skolotājam Valdim Balodim par iespē-

ju dziedāt. Iepriekšējā sagatavotība man deva iespēju būt TDA "Kalve" vokālā ansambļa dalībnieci Jelgavā. Paralēli mežsaimniecības specialitātes apgūšanai piecu gadu garumā tika sniegti pusotra simta koncertu visā Latvijā, un ne tikai. Arī tagad dziesmu krājums ir mana bagātība, kuru joprojām turpinu vairot, ik nedēļas braucot uz Mētrienas sieviešu kori "Jūsma". Īpaša pateicība pienākas skolotājai, audzinātājai Sarmai Barkovskai. Viņas rakstītais viens teikums manā raksturojumā atmiņā ir arvien: "Sekojošas ģimenes tradīcijām, vēlas kļūt par mežkopi." Veiksmīgi, ka tas īstenojās. Skolotāja joprojām uztur saikni starp Ļaudonu un mūsu klasi, kuru vislabāk atpazīt, nosaucot ļaudonieti Andreju Zaļo un "Stara" redaktora vietnieci Žeņu Kozlovu. Viens no mūsu, 1975. gada Ļaudonas vidusskolas beidzēju, salidojumiem notika Kalsnavas arborētumā. Mūsu gads var lepoties ar divām ārstēm – Tiju Zaļkalni (Matīsiņu) un Rudīti Lipsku (Auziņu). Interesanti, ka vienā darbavietā kopā esam trīs klases biedres: meža sēkļu fabrikā Dzintra Paegle ik gadus iegūst jauno meža sēkļu ražu. Mūsu uzņēmuma grāmatvede Astra Ģeģere (Ķimenece) tiek galā ar mūsdienu (ne jau vieglajiem) rēķiniem. Gribas sacīt kā toreiz salidojumā – Sveika, mūsu klase! Esiet sveicināti nosauktie un nepieminētie skolotāji, tehniskie darbinieki skolā vai vienkārši – ļaudonieši, jo katrs sastaptais cilvēks mūs kaut nedaudz ietekmējis. Un neaizmirstamie mutvārdu stāsti! Man ir tā laime, ka saiknei ar Ļaudonas vēsturi nedaudz prātā palikuši vectēva Andža Zvaigznes stāsti par 1905. gada notikumiem tagadējo Brāļu kapu tuvumā, arī par Teodora Reitera kora koncertiem lielajā šķūnī. Bet luterāņu baznīcas kroņluktura aprakstu un pašas toreizējās Ļaudonas raksturojumu var iepazīt Oļģerta Liepiņa grāmatā „Stirnas pār kalniem”. Atgriezoties šodienā, Ļaudonas pagastā ir vieta, kur saimnieko un sīkstī turas pie latviskā darba tikuma manas māsas Anitas ģimene "Mežkalnos". Priecājamies, ka mūsu abu dēlu ģimenēs aug pa mazam puisēnam.

Gar Aiviekstes krastu uz leju viz mana nākamā pērlīte – Jaunkalsnava. Tā nedaudz tālāk atvirzījusies no Aiviekstes upes... Kalsnava ir mana vienīgā dzīves un darbavietas tūlīt pēc Mežsaimniecības fakultātes beigša-

nas. Kokaudzētavas laikā mums bija skaista sadarbība ar Ļaudonas vidusskolu. Skolēni strādāja “Lotos” vienībās skolotāju Olgas Grundmanes un Sarmas Barkovskas vadībā, iepazīna specifisko kokaudzētavu nozari un arī nopelnīja. Tagad mans darbs saistās ar koku un krūmu kolekcijas (arborētuma) uzturēšanu, esmu dendrologs. Tas nozīmē, ka nedaudz zinu par kokiem. Tūrisma sezonā es stāstu par arborētumu, par augiem. Varu pavēstīt, ka nākamajā gadā kolekciju stādījumus un apkārtni varēsim skatīt no divdesmit piecus metrus augstā skatu torņa. Brauciet un palīdziet saredzēt,

kuras no zilzaļajām tālēm ir Krustkalni! Priecājos, ka mūsu kopējais darbs spēj iepriecināt apmeklētājus. Ziemas mēneši te aizrit nemanāmi, izpildot sēklu apmaiņu starp botāniskajiem dārziem. Kompensācijai par agrajiem rītiem skolas laikā es tagad esmu apbalvota ar iespēju atvērt vārtņus un būt darbā. Tā ir nepārvērtējama privilēģija. Te ir manas mājas un ģimene. Divi dēli ir izauguši, jūtos gandarīta, ka ģimenē visi esam atraduši savas vietas tepat, Latvijā.

Ceļš vijas gar Aivieksti, jādodas turp un atkal atpakaļ, caurbraucot rezervātu. Tepat netālu paceļas dvēseļu dārzs,

kas glabā mūsu dzimtas vistuvāko dzīvesstāstus. No šī kalna uz Ļaudonu un zilo mežu vīli noraugās ne tikai Andrejs Eglītis, bet arī mūsu tētis Laimonis Seržāns. Nu Ļaudona ir kļuvusi par visdārgāko vietu... Katra izmaiņa Ļaudonas labā priecē. Skaisti pārveidotais krustojums ar norādi – Jaunkalsnava – 14 km... Cik esmu ceļā, tik domās sveicinu Ļaudonu – turies, spīdi atkal, pērlīte Aiviekstes krastā.

Benita Rudzīte (Seržāne)
2011. gada decembrī

Novembra un decembra pasākumi pansionātā

11. novembrī visa Latvija svinēja Lāčplēša dienu, dedza sveces un pieminēja kritušos karavīrus. Arī mēs, pensionāta ļaudis, dedzām svečītes pie pensionāta un pensionāta logos, pieminējām kritušos atbrīvotājus. **12. novembrī** izskanēja jauks Lāčplēša dienas koncerts, kuru mums sniedza Madonas Jāņa Norviļa mūzikas skolas audzēkņi. Iemītniekiem radās iespēja redzēt un dzirdēt klavierspēli, klarneti, vijoli, saksofonu un tūbu. Mūzikas skolas audzēkņi atskaņoja Jāņa Norviļa skaņdarbus, kā arī „Vectētiņa polku”, „Čakonu”, „Rīta zvani”, dziesmu „Dzimtenē” un tautasdziesmas. Pensionāta iemītniekus saviņņoja dažādu instrumentu spēle un tas, ka mūsu novadā ir tik daudz talantīgu bērnu. Paldies skolotājām Ilzei Tomsonei un Līgai Cepītei par jauko koncertu! Paldies mūzikas skolas audzēkņu skolotājiem!

17. novembrī pensionāta iemītnieki zīmēja, krāsoja un dalījās atmiņās par seno, brīvo Latviju.

Tomēr novembrī sākas arī klusais laiks, un ar pirmo adventi pensionātā tika iededzināta pirmā svečīte. Paldies Ivetai Tropai par jauko dāvanu – adventes vainagu!

Decembrī klusajā laikā pensionātā ciemojās mācītājs Andrejs Kazakevičs, pensionāta iemītniekiem radās iespēja ieklausīties Dieva vārdos un aizlūgt par sevi un sev tuvajiem. Paldies Anitai Dundurei par svētās pēcpusdienas organizēšanu!

12. decembrī ciemojās Ļaudonas

Jāņa Norviļa Madonas mūzikas skolas audzēkņi un skolotāji.

vidusskolas bērni ar koncertiņu un pašu darinātām dāvaniņām. Paldies skolotājām par ieguldīto darbu!

Gadu mijā gribas pateikt lielu paldies tiem cilvēkiem, kuri atbalstīja pensionāta iemītniekus. Pateicoties Madonas novada pašvaldībai, īpaši Veltai Vilšķērstei, pensionāta iemītnieki ir ieguvuši jaunas mēbeles, traukus, apģērbu, mūzikas centru un citas noderīgas lietas. Paldies Sarkanā Krusta dalībniekiem! Paldies PII „Brīnumdārzs” par jauko sadarbību daudzguļu garumā, jaukajiem pārsteigumiem un mīļajiem bērnu smaidiem!

T. Kriškāne,

Ļaudonas pensionāta vadītāja

*Ar gaišām domām izej laukā,
Kad Ziemassvētki nama durvis
vērs,
Varbūt no debess sudrabortā
trauka,
Kāds sauļām pāri laimes
zvaigznes bērs.*

Gaišus un bagātus Ziemassvētkus! Jaunajā gadā piepildīt iecerēto, nepazaudēt iegūto, atrast meklēto!

**Ļaudonas
pansionāta kolektīvs**

PAGASTA IZGLĪTĪBAS IESTĀDĒS

Adventa laiks Ļaudonas "Brīnumdārzā"

Ir atkal laiks,

Kad sveces ienāk mājā –

*Ar Adventi tā pirmā, otrā, trešā,
ceturtā...*

Ļaudonas pagasta PII "Brīnumdārzs" audzēkņi un darbinieki 30. novembrī kopīgā rīta aplī pulcējās zālē pie adventes vainaga. Paldies **Mairitai Ducenai** par šo dāvanu! Pasākuma laikā vienojāmies katru nedēļu sanākt kopā, lai aizdegtu nākamās sveces vainagā, vienotos par nedēļas laikā veicamajiem darbiņiem:

- Pirmajā nedēļā visus kopā aicināja Ezis (skolotāja Irita Akmentiņa), kurš pirms došanās „ziemas miegā” aizdedzināja pirmo sveci un mudināja mājas iemītniekus izrotāt iestādes tepas ar bērnu un darbinieku plaukstu aplikācijām. (Iepriekšējā gadā iesaiņojām dāvaniņu kastītē).

- Otrajā nedēļā sveci adventes vainagā aizdegt aicināja Meža māte (skolotāja Irita Akmentiņa) ar vēlējumu kopā ar vecākiem sākt mācīties priekšnesumu (piemēram: tautasdziesmu, dzejoli, dziesmu vai deju), kuru varēs parādīt Ziemassvētku vecītim. Šogad katrs audzēkņis varēs piedalīties Ļaudonas PII „Brīnumdārzs” svētku egles izgreznošanā ar savu īpaši skaisto rotājumu (mantīņu), jo svētku egles pasākums ir "ZIEMAS KARNEVĀLS".

- Trešajā nedēļā gatavosim Ziemassvētku apsveikumus, sveiksīsim decembra jubilārus. Kā jau vienmēr, būs pārsteigumi, rotaļas un prieks.

- Ceturtajā nedēļā svinēsim jau-

kos, brīnumainos svētkus.

Gaidot Ziemassvētku brīnumu, arī jums novēlu: **Gaišas domas! Labus darbus!**

Ināra Krasnova,
Ļaudonas pagasta
PII "Brīnumdārzs" vadītāja

Ir dīvainā sajūta gadu mijā,

kad zvaigžņotā debess

sudrabu sijā.

Tad zogas gan prieks,

gan neziņa krūtīs.

Ko nākamā gada puteņi sūtīs?

Ir dīvainā sajūta tādā brīdī:

kad satiekas gadi

uz īsu brīd'.

Tu pats

it kā stāvi vēl durvju priekšā,

bet domas sen

jau atrodas iekšā!

J.Tabūne

Lai katra diena Jaunā gadā nāk
kā brīnums, kā atklājums, kā
piepildījums!

Gaišus un jaukus Ziemassvētkus!
Veiksmīgu Jauno gadu!

**Ļaudonas pagasta
PII „Brīnumdārzs”**

2011. gada nogalē

Ļaudonas pagasta
PII „Brīnumdārzs”
Svētku egle –
**ZIEMAS KARNEVĀLS
2011. gada 22. decembrī**
(ceturtdiena)

Plkst. 9.15. "Zaķu" grupai.
Plkst. 10.15. "Kaķu" grupai.
Plkst. 11.15. "Rūķu" grupai.
Jautrus svētkus!

Ināra Krasnova, vadītāja

Auksts...

Auksts gaiss, aukstas rokas, auksts degungals –

Vai dzirdi, kā aukstums kniķšķina zaros?

Vai jūti, kā sarma veidojas tavos matos?

Sniegs...

Uz ceļa sniegs, kokos sniegs, uz bērna plaukstas

sniegs –

Vai dzirdi, kā sniegpārslas zem smagajiem soļiem lūst?

Vai jūti, kā sniegpārslas tavās acīs kūst?

Balts...

Balts sniegs, balti koki, baltas domas –

Vai dzirdi, kā baltais mūs labajam pretī sauc?

Vai jūti, kā tas tavas domas galvā jauc?

(S.B)

Ļaudonas pagasta bibliotēka novēl visiem pagasta iedzīvotājiem mīļus, sirsnīgus un gaišus Ziemassvētkus, kā arī bagātu, ražīgu, veiksmīgu un radošu Jauno –2012.– gadu!

Tiksimies bibliotēkā arī turpmāk!

Visu labo vēlot – Sarmīte

Cerībām – zaļas egles sīkstumu,

Darbiem – dvēseles mūžību,

Domām – Ziemassvētku sniega baltumu!

Ziemassvētki ir kluso pārdomu laiks, arī laiks, kad varam pateikt paldies tiem daudzajiem lasītājiem, kas dāsni dalījās ar preses izdevumiem. Te vietā latviešu tautas paruna, ka dalīts prieks ir dubults prieks. Šajā gadījumā tas bija vairākkārtējs prieks, jo preses izdevumiem bibliotēkā ir liela piekrišana. Paldies tiem daudzajiem lasītājiem, kas radījuši īpašo labestīgo bibliotēkas atmosfēru.

Paldies tiem bibliotēkas apmeklētājiem, kas izmantoja brīdi apskatīt bibliotēkā izliktās izstādes, paldies arī tiem, kas izmantoja interneta pakalpojumus, maksājot rēķinus vai arī tāpat ielūkojoties kādā interneta interesējošā lapaspusē.

Tāpat ceru, ka arī nākamgad atradīsiet iespēju iegriezties bibliotēkā. Būsim visi kopā!

Jūsu bibliotēkas vadītāja **Aija Sāviena**

Lūgšim Ziemassvētku zvaigznēm

Tā kā ziediem debess laukā plaukt.

Zaļo egļu zaros svecēm

Tā kā ugunskuram spožās liesmās degt.

Lūgšim Ziemassvētku naktij

Gaismas spēku mūsu sirdīs liet.

Iesim Ziemassvētku naktī

Mieru, mīlestību savās dvēselēs smelt.

Gaišus un mīļus Ziemassvētkus! Darbiem bagātu ikdienu, labu veselību, veiksmi un gaišu svētku prieku Jaunajā gadā! Lai visu sirdīs mājō miers, mīlestība un piedošana!

Sociālā darbiniece **Aija Zablocka**

Lūk, eglē sveču liesmas gail,

Tās šonakt sadedzinās visu drūmo, lai nav bail.

Sākt jaunu rītu, jaunu dienu, gadu

Ar labu domu, darbu kādu.

Lai Ziemassvētkos apjaušam, ka brīnumu ikkatrs

pats mēs nesam,

No sirds to dāvinot gan mazam, jaunam, vecam...

(S. Vasiļevska)

Gaišus Ziemassvētkus un laimīgu Jauno gadu vēlot,

Ļaudonas vidusskolas kolektīvs

**Ziemassvētku eglīte 1.-12.kl. Ļaudonas vidusskolā
notiks 22. decembrī no plkst.16.00 līdz 21.30
23. decembrī notiek klašu eglītes.**

Mirdzumu acīs un mirdzumu dvēselē,

Veselību pašam un veselus mīļos,

Laiku zvaigžņu skaitīšanai!

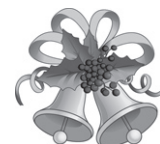
Mazus brīnumus ikdienā

Un lielus brīnumus sirdī,

Enģeli uz pleca un mīļus cilvēkus blakus,

Mīlestību pret Dievu, sevi pašu

Un mīlestību pret pasauli aiz loga!

Ticības, cerības un mīlestības piepildītus
Ziemassvētkus un panākumiem, pozitīvām emocijām
un notikumiem bagātu Jauno gadu!

Ļaudonas kultūras nama kolektīvs

„Ir brīži, kad cilvēks vairās no gaismas – tam jānokāpj sevī vistumšākajos dziļumos, lai tiktu skaidrībā ar sevi un pasauli. Tādas ir arī priekšsvētku ziemas dienas: tās saplok blāvā krēslībā, lai pēkšņi uziedētu Ziemassvētku brīnuma gaismā. Un, pieminēdami šīs debesu gaismas atgriešanos, mēs aizdedzināsim sev apkārt sveces un prieku.”

(Veronika Strēlerte)

Dzīvoji, radiet, mīliet! Lai viss rit savu gaitu, bet ne kaut kur ārā, aiz loga vai durvīm, bet jūsos pašos. Katra paša ziņā izvēlēties – dzīvot ar prieku vai bēdāties. Es izvēlos prieku. To Jaunajā gadā novēlu arī jums!

Lai Ziemassvētku brīnums ienāk ikvienā mājā un ģimenē!

Lai daudzsološs, veselīgs un veiksmīgs Jaunais gads!

Ruta Vizāne

*Es palūgšu baltajam eņģelim,
Kurš man tik pazīstams šķiet,
Lai aiziet pie tevis un palūko
Kā tev šais Ziemassvētkos iet?
Lai uzliek roku uz pleca
Un nekad vairs nenonem nost.
Lai liktens asie zobi
Jaunas brūces vairs nespēj kost.
Es palūgšu baltajam eņģelim,
Kurš man tik pazīstams šķiet –
Lai pēc tumsas atnāk gaisma
Un projām vairs neaiziet!*

Gaišus un svētīgus Ziemassvētkus!
Lai svētku mirdzumā dzimst ticība, cerība un mīlestība
jauniem darbiem un sapņiem!

SIA „Ausmupe” kolektīvs

„Jūs, vārti, paceliet savas palodas un topiet augstākas jūs, mūžsenās durvis, lai ieiet var godības Karalis!”
(Ps. 24,7)

Ziemassvētku prieks rodas no apziņas, ka Dievs nekad nav vienaldzīgs pret cilvēkiem – Viņš ne tikai uzrunā, iejaucas šajā pasaulē un palīdz, bet pats kļūva par cilvēku, pieņemdams kalpa veidu. Jēzū Kristū Dievs mums visiem ir ļoti tuvs un sasniedzams, lai gan Viņš nezaudē arī savu noslēpumainību.

Parasti decembra mēnesī cilvēki ir visvairāk noguruši, jo nav saules gaismas, nakts joprojām iet plašumā, klāt nāk neziņa par nākotni, bailes, nespēja kaut ko darīt lietas labā un citi iemesli. Dievs nevēlas ļaunumu, bet Viņš arī labo neuzspiež. Tādēļ šajos Kristus Dzimšanas svētkos novēlu savstarpēji dalīties ar labo, ko Dievs mums katram devis, samierināties un piedot, piepildot vientulības sajūtu ar dievišķu prieku un mīlestību.

Ar sirsnīgiem sveicieniem un laba vēlējumiem šajos Ziemassvētkos –

Priesteris **Andrejs Kazakevičs** un
Ļaudonas katoļu draudze

*Svētā naktī šai,
Kad sirds ar zvaigznēm sarunājas,
Lai ienaidis rimst un zemei pāri
Svētie miera spārni klājas.*

Klusajā Ziemassvētku naktī, lai atspīd jums visiem spoža zvaigzne, kura vēsta par Kristus dzimšanas brīdī. Lai miers virs zemes, lai ikviena sirdī ir neizdzēšams mīlestības spožums vienmēr un visur! Ar labām domām un gaišumu dvēselēs iesim pretim Jaunajam gadam! Lai jums visiem pietiek mīlestības, lai ir laime un stipra veselība, apņēmības gars!

Pareizticīgo draudzes vecākais **Jāzeps Mikanovs**

Gaišus, mīlestības un sirdssiltuma piepildītus
Ziemas saulgriežus!
Lai Jaunais gads dāvā veselību, satiecību un sapņu
piepildīšanos!

Uz tikšanos, lai kopīgi iesaistītos mūsu pagasta
attīstībā!

Ļaudonas biedrība “Liograde”

*Caur debess gaismas pieskārienu
To brīnumu lai atrod gars,
No kura ne vien Ziemassvētkiem,
Bet gadam dārgakmeņu svars!*

Sirdssiltus Ziemassvētkus un laimīgu, izturībā un
veselībā ievītu Jauno –2012.– gadu!

SIA “DĪVARI” kolektīvs

Advents – gaidīšanas laiks. Ir laiks pārdomāt savu dzīvi, savus padarītos un nepadarītos darbus, laiks, kad mēs katrs kaut ko gaidām.... Ir laiks pārdomām...

Ticība.... ticēt... kam? ... Dievam. Ja mums katram būs ticība Dievam un mēs savos ikdienas darbos, veiksmēs un neveiksmēs padalīsimies ar Dievu, sajūtīsim Dieva tuvumu. Dalīsimies cits ar citu Dieva mīlestībā, ieklausīsimies cits citā, būsim atvērtāki...

Ielaidīsim savās sirdīs šo prieka vēsti:

“Bet eņģelis uz tiem sacīja: “Nebīstieties, jo redzi, es jums pasludīnu lielu prieku, kas visiem ļaudīm notiks: jo jums šodien Pestītājs dzimis, Dāvida pilsētā, kas ir Kristus, Tas Kungs. Un to ņemieties par zīmi: jūs atradīsiet bērnu autos ietītu un silē gulošu.” Un piepeši tur pie eņģeļa bija debespulku draudze; tie slavēja Dievu un sacīja: “Gods Dievam augstībā un miers virs zemes, un cilvēkiem labs prāts.”” LK 2:10-14

Mīlēsīm cits citu, ticēsīm cits citam un domāsim tikai labas domas! Lai jums visiem gaiši un svētīgi Ziemassvētki un laimīgs Jaunais gads!

Jānis Uberts,

Ļaudonas evaņģēliski luteriskās draudzes priekšnieks

**Ziemassvētku
dievkalpojumi:**

Ļaudonas ev.lut. draudzei

24. decembrī plkst. 16.00 (pareizticīgo baznīcā)
25. decembrī plkst. 10.00 (pareizticīgo baznīcā)
26. decembrī plkst. 12.00 (kapelā Dambja ielā)
24., 25. dec. dievkalpojumus vadīs mācītājs Valdis Strazdiņš un 26. decembrī evaņģēlists Guntars Agate Paeglis

Katoļu draudzei

25. decembrī plkst. 16.00

Pareizticīgo draudzei

Ziemassvētku dievkalpojums

7. janvārī plkst. 14.00

Jordānas ūdens iesvētīšana

19. janvārī plkst. 14.00

AKTUĀLĀ INFORMĀCIJA ĻAUDONAS KULTŪRAS NAMĀ

Apskatāma floristikas darbu
izstāde „Uzbur Ziemassvētkus!”

17. decembris plkst. 16:00

Ļaudonas pagasta pārvaldes dāva-
na iedzīvotājiem –

Ziemassvētku ieskaņas koncerts
Radošā apvienība „S&G”
„Enģel, rādi man ceļu...”

18. decembris plkst. 12:00

**Ziemassvētku pasākums „Nāc
ciemā Rūķu ciemā!”** Ļaudonas
pagasta bērniem, kuri neapmeklēja
bērnu dārzu. Pasākums notiks
PII „Brīnumdārzs” zālē

Rūķis aicina bērnus sagatavoties
Ziemassvētkiem, piedaloties dažādās
rotāšanās un radošajās darbnīcās! Bērni
kopā ar vecākiem aicināti uz pasā-
kumu atnest pašu ceptu interesantu
piparkūku, kuru var iekarināt eglītē!

25. decembris plkst. 19:00

Ziemassvētku koncerts

Sanāksim kopā Ziemassvētkos,
lai rastu prieku un dāvētu to! Gaidīts
ikviens – izkrāsosim Ziemassvētkus ar
dziesmām un dejām!

29. decembris plkst. 14:00

**Ziemassvētku pasākums
vecākajai paaudzei**

Pasākumā ar dziesmām priecēs
vokālais ansamblis „Mārtiņrozēs”
Lūgums sagatavot mazu cienes-
tiņu un novēlējumu, kuru novēlēt
līdzilvēkiem šajos skaistajos
svētkos!

Ieejas maksa – 0,50 Ls

1. janvāris plkst. 01:00

Jaungada ballīte – dzirkstošs
prieks, svinot Jaunā gada pirmās
stundas!

DJ Māris, karaoke ar populārāka-
jām latviešu un ārzemju dziesmām,
kā arī brīvais mikrofons – vēlēju-
miem Jaunajā gadā!
Ieeja: par ziedojumiem

APSVEICAM!

*Mūs katru dienu
Apzelti ar prieku daba,
Un saules lāsi
Sniedz pat ziediņš sīks.
Dievs visu devis,
Lai mums dzīvot labāk,
Ikviens mēs esam
Viņam vajadzīgs.
/K. Apškrūma/*

SVEICAM

60 gadu jubilejā
Ausmu Gailīti

13. decembrī

Stasiju Matešu

20. decembrī

65 gadu jubilejā
Ilgu Prūsi

6. decembrī

Dzintru Sili

10. decembrī

70 gadu jubilejā
Valentīnu Atvaru

25. decembrī

80 gadu jubilejā
Zentu Bērziņu

16. decembrī

85 gadu jubilejā
Mildu Auziņu

8. decembrī

*Daudz baltu dieniņu,
Laimiņa, dodī!*

PATEICĪBA

Sakām milzīgu **PALDIES Ga-
tīm Strodam, Valdim Beļauņie-
kam, Jūlijam Beļauņiekam,
Dzintaram Driksnam, Zintim
Viļevičam** par palīdzību veikala
„KATRAM” jaunā projekta īste-
nošanā.

Lai gandarījums par labi izdevu-
šos darbu un vienmēr kāds līdžās,
kam dāvēt savu mīlestību!

Lai Jums vienmēr veicas un lai
tikai labas domas prātā!

SIA „Ausmupe” kolektīvs

LĪDZJŪTĪBA

*Mēs klusi paliekam šai krastā,
Vēji šalkos un mierinās mūs...*

Izsakām līdzjūtību **Lindai
Rūtenbergai**, no vectētiņa
atvadoties.

**Ļaudonas vidusskolas 4. klase,
audzinātāja un vecāki**

SĒRU VĒSTS

*Viss satīts nu kamolā ciešā,
Kur katrai dienai mežgls siets.
Tā pavediens tinies no dienas dienā,
Līdz mūžības sliekšnis sniegts.*

Mūžības ceļos aizgājis:

Jānis Rūtenbergs

11.12.2011. 68 gadu vecumā.

Patiesa līdzjūtība tuviniekiem.

ĻAUDONAS PAGASTA PĀRVALDES IZDEVUMS

Izdevējadrese: Ļaudonas pagasta pārvalde, LV 4862, Madonas novads, Reģ. apl. Nr. 1426

Redaktore: Ruta Vizāne. Redkolēģija: Lilija Jakubjaneca, Lidija Kaufelde, Ināra Krasnova, Gundega Apša. Redaktora tālrunis: 64860896

Iespiests SIA MADONAS POLIGRĀFISTS, Madonā, Saieta lauk. 2, LV 4801, Madona

Pas. Nr. 111015. Metiens 500 eks. Datorsalikums. Ofsetiespiedums. Avīzi var lasīt internetā: www.laudona.lv

Iznāk vienu reizi mēnesī. Materiālus avīzei iesniedz līdz katra mēneša 5. datumam